

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 22.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296367006464.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Ak! hvad veed jeg det - svarede Jochum - Gud skee Lov, I er levende, Herre! jeg troede, I var kommet en Ulykke til, da I ikke lod Jer see ved Tourneringen. Jeg har maattet sørge for Æren, mens I var borte; men det er kun løbet maadeligt af, som I seer. Jeg tog eders Rustning paa, og meldte mig i eders Navn ved Skranken, for dog at 23 holde paa Æren saalænge jeg kunde. Men da de helvedes Trompeter lød, og jeg skulde til at stikke fra mig med Landsen, da fik jeg paa eengang et Sting tversigjennem Hjertet og ligeud igjennem Ryggen, Herre! og det var ligesom Landsen allerede sad i Livet paa mig og kildrede mig i Indvoldene, og jeg har aldrig kunnet taale at kildres; den kolde Sved stod ogsaa paa min Pande, og jeg fik derhos, med Tugt at sige, saadan en Kniben i Underlivet, at jeg faldt af Hesten saa lang jeg var, Herre! men Ridderen havde dog gudskelov ikke krummet et Haar paa mig; han holdt endnu langt borte med den fældede Landse. Men saa var det ikke nok med, at jeg havde faaet Sting og Kolik, saa maatte jeg ovenikjøbet høre, at de kaldte Jer en Skrædder og Kujon, Herre! - kort at fortællejeg blev kastet ud af Skranken og eders gode Navn og Rygte er Fanden i Vold«